

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
13. ROČNÍK - ČERVEN 2015 - ČÍSLO 139

FARNÍČEK

Ve Fryštáku proběhla další „Noc kostelů“.

DUCHOVNÍ SLOVO

Drazí farníci, srdečně vás zdravím na stránkách Farníčku. Především bych chtěl poděkovat ing. Františku Odstrčilovi za organizaci Noci kostelů a všem, kteří nabídli při této akci své služby. Začátek června je vždy vyhrazen dětem, které jdou k 1. sv. přijímání. Letos jich není mnoho, a o to víc mně záleží na tom, aby jejich víra zůstala živá a stálá, ještě lépe

se prohlubovala, aby byli nositeli Ježíše Krista všude, kam přijdou.

Letos poprvé přistoupí tito chlápci a děvčata: Pavel Juráň, Linda Miklová, Tomáš Novák, Lukáš Pavel, Kristýna Ponížilová a Kateřina Vaňharová.

Třetí týden v červnu je naše komunita SDB na společné dovolené a tak mše svaté v tomto týdnu budu sloužit v místě našeho pobytu. Rád bych na těchto stránkách Farníčku podpořil svou přízní všechny společenství, které se ve farnosti scházejí, aby neutuchaly ve svém úsilí se setkávat, uvědomovat si Krista přítomného mezi nimi a tím posilovat svou víru, naději a lásku. Pozdravuji všechny nemocné a přeji jim brzké uzdravení. V Kristu a Marii

Váš otec Miroslav

VÍTE ŽE...

Slavnostní mši svatou si v neděli 17. května 2015 věřící na Svatém Kopečku připomněli dvacet let starou událost – návštěvu papeže Jana Pavla II. na tomto poutním místě. Bohoslužbu v bazilice Navštívení Panny Marie slavil společně s biskupy a kněžími olomoucké arcidiecéze někdejší papežův sekretář a dnešní krakovský arcibiskup, kardinál Stanisław Dziwisz. Ten také místní farnosti věnoval ostatek sv. Jana Pavla II., který byl během mše svaté uložen do schránky před presbytářem kostela.

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

- *Pravý včelí med, potrava i lék.
- *Pěstí pravdu nezabiješ.
- *Pod svícnem bývá tma.
- *Pravda vyjde vždy najevo, jako olej na vodu.
- *Pařez zůstane pařezem a vůl volem.
- *Pro dobrotu na žebrotu.
- *Pečení holubi nelétají do huby.
- *Proti zlu ani léky na louce nerostou.
- *První předchůdcové lásky jsou oči.
- *Podvod a klam, trestá se sám.

NOC KOSTELŮ VE FRYŠTÁKU (29. 5. 2015)

V letošním roce se v našem farním kostele konala už po čtvrté oblíbená Noc kostelů. Také tentokrát byl pro všechny připravený bohatý a zajímavý kulturní program...

Úvod obstaral jako vždy otec Mirek, který sloužil slavnostní bohoslužbu „Za město Fryšták“. Poté následovala lehce humorná pohádka „O Sněhurce“ v podání dětí z dramatického oboru ZUS Morava.

Ani letos nezklamal Víťa Němec, který si pro všechny zájemce připravil zajímavou přednášku tentokrát věnovanou oltářům v našem farním kostele. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že tu máme poměrně vzácný obraz svaté Notburgy (z konce 18. století), který je velmi ojedinělý nejenom na Moravě, ale i v Čechách. Následovalo pásmo barokní hudby v podání Jiřího Šóna a Petra Juráška, které vystřídala pěvkyně Emilie Řezáčová se svým kolegou Alešem Janigou. Za klavírního doprovodu Michaely Šarmanové zazpívali „Melodie hvězdného nebe“. Finále pak obstarala Lucie Fajkusová se svými žačkami z Harfové školy Zlín - s koncertem nazvaným Hvězdný prach a úplný závěr patřil i ve Fryštáku dobře známému zlínskému sboru Canticum Camerale. Děkujeme všem, kteří se na letošní noci kostelů podíleli, zejména ing. Františku Odstrčilovi, který celou tuto velmi povedenou akci připravil.

-pn-

JAK JSME JELI DO OLOMOUCE...

V pátek 15. května pozval otec arcibiskup Jan Graubner všechny děti chodící v naší diecézi do náboženství na návštěvu Olomouce. Pro naši farnost to byl velký zázrak a pomoc Ducha svatého, že jsme se dostali tam i zpět. Ale i velká oběť a vytrvalost přinesená Pánu Ježíši na toto setkání. Jelo nás něco kolem třiceti. V 8 hodin ráno jsme se sešli na náměstí ve Fryštáku a k velkému překvapení jsme zjistili, že autobus nepřišel. Co teď? Hledali jsme náhradní řešení auty, autobusem, vlakem, ale nic z toho se nepodařilo, tak jsme v nouzi nejvyšší poprosili jednoho dobrodince, který pracuje v Dopravním podniku, podle slov Pána Ježíše: „Proste a bude Vám dáno!“, vyhověl nám a sehnal autobus s obětavým řidičem, který nás do Olomouce zavezl. Ale jen tam, zpět jsme jeli s farnostmi Štípa a Zlín.

Na samotnou mši svatou, která se konala v pevnosti, jsme dorazili 15 minut před začátkem a usadili se na mírně šikmém travnatém terénu. Bylo tam asi 5000 lidí, převážně dětí, stejně jako v evangelijním příběhu, který se četl, když Ježíš nasytil zástupy rozmnožením pěti chlebů a ryb ze svačiny malého chlapce.

Po mši svaté následoval oběd z vlastních zdrojů, divadlo a spousta her v parku. Často jsme potkávali mnoho známých lidí, které jsme dlouho neviděli. Ve 14 hodin jsme se přesunuli do kostela Panny Marie Sněžné k adoraci. Kostel doslova praskal ve švech! Bylo to náročné setkání a mnoho dětí a dospělých si zaslouží pochvalu. Ze slov otce děkana Františka Sedláčka jsem se dověděla, že se tento kongres pro děti uskutečnil naposledy v roce 1935 a je zatím jediný v republice!

Cestu zpět jsme završili v Třeběticích zastávkou na zmrzlinu. Děkuji všem za trpělivost, odvahu a sílu. Pán Ježíš z nás určitě má radost, že jsme se nenechali odradit a přijeli.

-js-

Děti s otcem Mirkem

Na setkání zavítal i otec arcibiskup Jan

JAKÝ BYL A CO JSME SE DOVĚĎĚLI NA EUCHARISTICKÉM KONGRESU

V pátek 15. 5. 2015, v krásný to den, se v Korunní pevnůstce v Olomouci uskutečnil eucharistický kongres pro děti. Nevím, jestli jsme tak úplně věděli, co nás tady čeká. Hlavními body kongresu byla mše svatá a adorace pro děti. Čas mezi tím si mohl každý využít podle sebe hrami, odpočinkem, nebo procházkou v centru města. Mši svatou sloužil arcibiskup Jan Graubner a homilii připravil světící biskup Josef Hrdlička. Vyjmenoval při ní tři nejpoužívanější výrazy každého jazyka – děkuji, prosím, promiň a mám tě rád – a vysvětlil, že stejně tak existují čtyři druhy modlitby – děkovaná, prosebná, kající a modlitba chvály. V závěru pak zmínil v té době vrcholící hokejové mistrovství a řekl: „ Když se do něčeho pouštíme bez Ježíše, jsme v oslabení, zato s ním hrajeme přesilovku. On dává dokonalé přihrávky a je jenom na nás, jestli je proměníme.“

V druhé části oficiálního programu jsme se sešli v kostele Panny Marie Sněžné k adoraci. Očekávali jsme vzácného hosta a málem jsme si ho spletli s králem, který se také přišel poklonit někomu vyššímu než je on - Pánu Ježíši. Děti z našich diecézí předkládaly své díky a prosby Pánu Ježíši. Samotná adorace, kterou vedl otec Libor Churý byla v osobním, niterném setkání s Ježíšem v rozhovoru jako se svým nejlepším přítelem: „Chceš mě o něco, někoho poprosit? Nepotřebuješ nějakou milost? Jsi smutný nebo se chceš se mnou podělit o nějakou radost? ...“

Adorace byla náročnou částí programu. Už pro velké množství dětí, které se sešly v kostele. Pak také, že se musíme učit ztišení a rozhovoru s Bohem. Dnešní svět nám nabízí mnoho hluku a ticho se prostě nepěstuje. Ale právě v tichosti k nám promlouvá Bůh. Cílem kongresu nebylo nás naučit adoraci, ale setkat se s Ježíšem ve mši svaté a adoraci. Adoraci se musíme učit ve svých kostelech a kaplích, na poutích, ale také v tichu vlastního srdce, kde Ježíš přebývá stejně jako v monstranci. Učíme se to celý život.

-js-**Foto: František Odstrčil**

NOVÁ EVANGELIZACE – 5. DÍL – KERYGMA PRVOTNÍ CÍRKVE

Před několika lety jsem četl knihu jednoho německého spisovatele. Titul knihy zněl - „Nejdůležitější zpráva evangelia“. V této knize byla jedna důležitá poznámka. Říká se tam, že ten kdo nejlépe pochopil Ježíšovo kerygma byl svatý Pavel. Jeho nauka ospravedlnění skrze víru je v podstatě evangelium. Myslím si, že je to pravda.

Při této přednášce začneme 16. kapitolou Skutků apoštolů. Pavel a jeho přítel Silas sloužili společenství ve Filipech. Byli falešně obviněni ze zločinu, lidé je zbili a vhodili do nejhlubší části vězení. Potom je přikovali ke zdi. Bible nám říká, že místo, aby si stěžovali a naříkali, Pavel a Silas dělali to, co i Pavel hlásal. „ Za všechno děkujte Bohu“. Takže Pavel a Silas začali chválit Boha, děkovali mu za to, že jsou ve vězení. Ostatní vězňové jim naslouchali. Jeden žalm říká: „ Bůh žije ve chválách svého lidu“. Když Pavel a Silas chválili Hospodina, začíná se projevovat Boží moc. Najednou nastalo zemětřesení, jejich pouta byla rozlomena, dveře vězení se otevřely a tito dva křesťané spolu s ostatními vězni mohli vyjít na svobodu. Žalářník si myslel, že všichni vězni utekli a cítil své selhání ve své povinnosti střežit vězně. V zoufalství chce spáchat sebevraždu. Vytáhne meč a chce se probodnout. Pavel ho zdálky vidí a volá na něho: „Nedělej to, my všichni jsme zde“. Žalářník žádá světlo a v tom světle vidí Pavla, Silase a ostatní vězně, jak se na něho dívají. Pak Bible říká, že žalářník padl na kolena a zavolal na Pavla: **“ Dobrý člověče, co musím udělat, abych byl spasen”?** **Toto je životně důležitá otázka!** Často čtu tuto pasáž v rámci svátosti smíření a Bůh mi odpustí, někdy to dělám i s řeholníky a kněžími. Když se dostanu k této otázce, tak zavřu Bibli a zeptám se: „ Co byste v této situaci odpověděli?“ Připomeňme si, že je to zoufalá situace. Tento žalářník si chce vzít život. Už nechce sloužit, nepotřebuje dlouhé kázání, proto je důležité mu v tomto okamžiku správně odpovědět. Dostávám různé odpovědi.

Například:

- **Miluj bližního svého jako sebe sama**
- **Žij podle svého svědomí**
- **Zachovávej přikázání**
- **Zachovávej zlaté pravidlo**
- **Důvěřuj konečně Bohu**

V každé odpovědi je určitá část pravdy. Ale neodpovídají na otázku, co mám dělat, abych byl spasen.

**Na tuto otázku existuje jediná odpověď - ta kterou dal Pavel :
“ Uvěř v Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům”!**

Jsem velmi překvapen, že si tento fakt katolíci neuvědomují. Když otevřu Bibli a říkám, že svatý Pavel nás vybízí, abychom věřili v Ježíše, víte, co mi mnozí katolíci říkají? „Já nemám rád tuto odpověď, protože to zní příliš protestantsky“.

Já si pak v duchu říkám, o čem tu vlastně mluvíme? Toto není katolické nebo protestantské, to je Nový zákon, inspirované Boží slovo! Dovedu si představit, že když Pavel a Silas řekli:

„ Věř v Ježíše Krista“, mohl žalářník říci: „Promiňte pánové, ale co tím vlastně chcete říci“? Pavel a Silas by mu pak asi vysvětlili kerygma a obeznámili ho se základy křesťanské zvěsti. Nebyl bych překvapen, kdyby řekli i nějaké své svědectví o důvěře k Bohu a o svém setkání s živým Pánem. V každém případě evangelizovali tohoto muže. Text nám říká, že žalářník nejen umyl jejich rány a začal se o ně starat, ale on i celý jeho dům byl pokřtěn. Stali se křesťany. Bratři a sestry, myslím si, že je velice důležité, abychom poznali, v čem spočívá kerygma. Abychom uměli odpovědět na otázku: „ Co mám dělat, abych byl spasen“? V Dublinu v našem společenství

„ Nové jaro“ se každý člen našeho společenství musí naučit z paměti toto kerygma, aby byl schopen okamžitě odpovědět a vedl lidi k víře! My se dnes nesetkáváme s římskými vojáky, kteří mají meč, ale setkáváme se s lidmi závislými na drogách, s alkoholiky, s lidmi z rozvrácených manželství, s lidmi bez peněz, s lidmi bez naděje, s lidmi hledajícími smysl života, s lidmi toužícími po radosti a pokoji v srdci a nějakým způsobem říkají: „ Co mám dělat, abych byl zachráněn“? My musíme vědět, jakým způsobem s nimi sdílet evangelium a přivádět je k víře v Ježíše Krista. V církvi existuje společenství nazývající se Koinonie sv. Jana Křtitele. Jejich charisma spočívá v tom, že se soustřeďují na kerygma. Rozdělují proto kerygma do šesti bodů.

Těchto šest bodů si musí zapamatovat i členové našeho společenství.

- 1/ Bůh tě miluje bezpodmínečně
- 2/ Všichni lidé zhřešili a potřebují spásu
- 3/ Ježíš zemřel kvůli odpuštění našich hříchů
- 4/ Čiň pokání a věř
- 5/ Přijmi Ducha Svatého a jeho dary
- 6/ Vstup plně do nějakého křesťanského společenství

Kerygma nezačínáme tím, abychom ukazovali na hříchy lidí. **Základem kerygma je – Bůh tě miluje bezpodmínečně.** Tuto lásku poznáváme skrze život, službu a smrt Ježíše Krista. Mám obzvláště rád větu z evangelia sv. Jana 15,9 :“ Jako si otec zamiloval mne, tak jsem si zamiloval vás“. Je to něco nádherného toto říci. Připomeňme si, že Ježíš je Bohem, má veškerou dokonalost, jeho lidská přirozenost byla bez hříchu. Proto si Ježíš zasloužil nekonečnou lásku, kterou na něho vyléval Bůh Otec. A fantastické na tom je, že se Ježíš rozhlédne, podívá se na vás i mne a řekne:“ Já vás miluji stejně, jak mne miluje můj Otec“.

Pokračování příště – připravil lk

PAPEŽ FRANTIŠEK

Není pěkný pohled na křesťana, který chce Ježíše i zesvětštění – upozornil papež František ve své homilii při mši svaté v kapli Domu svaté Marty. Svátý otec zdůraznil, že křesťan je v životě nucen přijímat radikální rozhodnutí. Neexistuje křesťanství napolovic, nelze mít nebe i zemi.

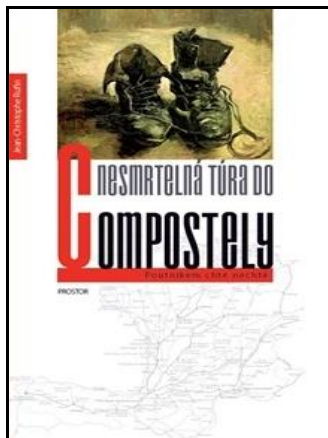

„Pokud tedy křesťan lpí na majetku, nepůsobí dobrým dojmem, ale jako křesťan, který chce mít obojí: nebe i zemi. A prubířským kamenem je právě to, co říká Ježíš, tedy kříž a pronásledování. To znamená zapřít sebe sama a denně nést kříž... Učedníci měli toto pokušení. Následovat Ježíše ano, ale co za to potom bude? Vzpomeňme na maminku Jakuba a Jana, která žádala Ježíše o místo pro svoje syny: »Z něho mi udělej premiéra a z něho ministra financí«. Za následováním Ježíše viděla světský cíl.“

Takový křesťan – řekl dále dále papež s odkazem na proroka Eliáše – „kulhá na obě nohy“, protože „neví, co chce“. Abychom to pochopili, „Ježíš nám říká, že »mnozí první budou posledními a poslední prvními« (Mk 10,31), a tedy že „ten, kdo věří anebo je největší, musí se stát služebníkem, tím nejmenším.“

„Následovat Ježíše není z lidského hlediska dobrý obchod. Znamená službu. Jednal tak On a pokud ti Pán dá možnost být prvním, musíš se zachovat jako poslední, tedy sloužit. Pokud ti Pán dá možnost mít majetek, musíš jednat jako služebník druhých. Existují tři věci, tři stupně, které nás vzdalují od Ježíše: bohatství, marnivá světská čest a pýcha. Proto je bohatství tak riskantní, protože vede k samolibosti a myslíš si, že jsi důležitý. A když si myslíš, že jsi důležitý, stoupá ti do hlavy a zbloudíš.“ Cesta, kterou ukazuje Pán – pokračoval papež – je cestou sebezapření. »Kdo je mezi vám první, ať je služebníkem všech« - tak to činil Ježíš. A tato práce, kterou měl Ježíš s učedníky, Jej stála hodně času, protože nechápali. Proto – dodal František – Jej musíme také žádat, aby nás učil této cestě, tomuto vědění služby, vědě pokory. Je to věda být posledními, abychom sloužili bratřím a sestrám církve.“

„Je nepěkné vidět křesťana, ať už laika, zasvěcenou osobu, kněze či biskupa, jak usiluje o obojí: následovat Ježíše a hromadit majetek, jít za Ježíšem a být z tohoto světa. To je antisvědectví, které oddaluje lidi od Ježíše – ukončil papež František svou homilii.“

NESMRTELNÁ TÚRA DO COMPOSTELY - Jean Christophe Rufin

Co se stane s duší, když nohy ujdou osm set kilometrů současným Španělskem po cestě s tisíciletou tradicí? Zakládající člen organizace Lékaři bez hranic, nositel Goncourtovy ceny (nejvýznamnější francouzské literární ceny) a někdejší velvyslanec v Senegalů napsal moderní cestopis, který se stal druhou nejprodávanější knihou ve Francii v roce 2013 - knihu u nás vydalo nakladatelství Prostor.

Svatojakubská cesta vedoucí k hrobu s ostatky sv. Jakuba v katedrále v Santiagu de Compostela na severu Španělska je jednou z nejznámějších na světě. Pouť vyšlapaná milióny opánek i goretexové obuvi, opředená legendami, vedoucí úchvatnou přírodou i podél autostrád. Brazílského bestselleristu Paula Coelho inspirovala k úspěšné prvotině Poutník – Mágův deník. Ročně ji urazí přes dvě stě tisíc lidí z celého světa. Připojil se k nim také francouzský lékař a spisovatel Jean-Christophe Rufin.

„Zkušenost Compostely vás přivede k emocím, které nenáleží žádnému určitému náboženství,“ prohlásil Rufin, *„Kulturním dědictvím jsem katolík. Přesto jsem v určitou chvíli své cesty zjistil, že mne obsáhlo slavné, prázdno, drahé buddhistům. Jindy jsem velmi silně pociťoval přítomnost, duchů míst, o nichž hovoří Etiopané. Tyto neviditelné síly, prodlévající za věcmi, jsou tím hlavním, s čím jsem se na Cestě setkal.“* Rufinova pouť do Compostely je v jeho podání duchovní i skeptická, romantická i cynická, plná humoru. Autorovi se podařilo vystihnout město, krajinu, povahu či vzhled přesným obrazem či půvabnou scénkou. Každé ráno si Rufin obuje boty, aby si došel pro další lekci pokory. Přitom si připadá jako „vězeň při roztloukání kamenů, mula obcházející v kruhu kolem studně...“ Putuje v odlehlých končinách, přemýšlí, pozoruje, komentuje, filozofuje. Schvácen únavou a špínou posvátné pouti, jen v rytmu nekonečné chůze nachází klid, kdy se dotýká spirituality jako nejvyššího tajemství této pradávnejší stezky.

Knihu najdete i mezi novinkami v Městské knihovně Fryšták.

-pn-

JAK DNES ŽIJEME RODINU – ALEŠ OPATRŇ

Vyhne se dnes v mediích často opakovaným a mnohdy řádně nedoloženým tvrzením že,:

- rodina je v krizi;
- klasická rodina se přežila, je jí odzvoněno;
- rodinu tvoří jakékoliv uskupení osob;
- polovina manželství se rozvádí;

Také se pokusíme vyhnout příliš ideálním obrazům křesťanské rodiny, protože jsou v něčem nereálné a proto považovány za nevěrohodné, nebo se jimi trápí poctiví lidé, když chtějí jen a jen ideál a uskutečňují ho s neideálními lidmi (to jsme všichni) a v neideálních podmínkách (ty byly také vždycky). Ideál vede k dobrému směřování, ale nemůže být jednoduše ideál „každodenní normou“.

Jak tedy žijeme rodinu dnes?

ne jako včera natož především;

ne podle ideálních představ (tak to bylo ovšem vždy);

v prostředí, které občas vypadá, jako by o stabilní a normálně uspořádanou rodinu ani nestálo;

v prostředí, kde je málokdo schopen a ochoten být skutečně sám, ale to neznamená, že vytváří stabilní dlouhodobé či dokonce celoživotní vztahy;

v situaci, kdy mnozí mladí nemají zkušenost funkční a stabilní rodiny;

v situaci, kdy jsme neustále obkloповání historkami a obrazy

z nefungujících, vznikajících a rozpadajících se vztahů;

a také v touze mnohých „vrátit čas“ a nějak (třeba zákony) dosáhnout toho, aby věci byly tak, jak byly (zdánlivě) dřív.

Žijeme v paradoxní společnosti, kde:

je absolutním bohem svoboda jednotlivce;

je silný „netlak“ morální (případně tlak amorální, byť nepřímý);

je ale život státem, zákony a reklamou regulován víc, než si běžně uvědomujeme;

si může v mnohém každý dělat co chce, ale v mnoha ohledech je náročné odůvodnit a obhájit odlišnost (to zná většina věřících, ale ne jen oni).

Jak žijeme rodinu, nezáleží jen na našem „plánování“ a rozhodnutí, ale do velké míry také na tom:

v čem (v jaké rodině) jsme vyrostli;

co je pro nás opravdu (každodenně, ne jen proklamativně) zásadně a trvale důležité;

jak se chceme přizpůsobovat okolím a podmínkám;

jak se musíme přizpůsobovat okolím a podmínkám;

jak se chceme (dokážeme) lišit od toho, co „se“ dělá nebo „se“ myslí.

- 1.6. Památka svatého Justina
 4.6. Slavnost Těla a krve Páně (Boží Tělo)
 5.6. Památka svatého Bonifáce
 7.6. 10. neděle v mezidobí
 11.6. Památka svatého Barnabáše
 12.6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
 13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
 14.6. 11. neděle v mezidobí
 21.6. 12. neděle v mezidobí
 24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
 28.6. 13. neděle v mezidobí
 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

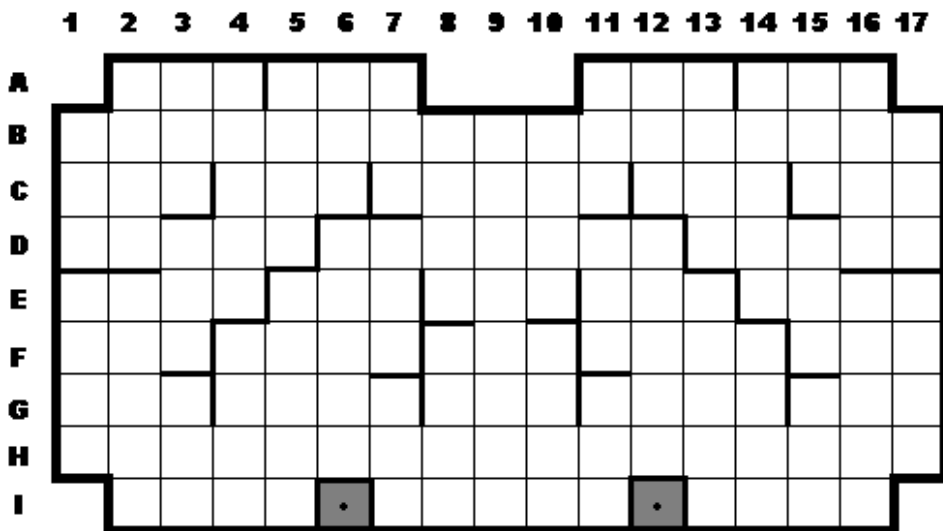
POZVÁNKA DO NOVÉHO ARCIDIECÉZNÍHO SPOLEČENSTVÍ

U příležitosti Arcidiecézního eucharistického kongresu, který se konal v Olomouci 16. května 2015, založil otec arcibiskup nové diecézní společenství adorátorů s názvem „Eucharistická hodina“. Do tohoto společenství jsou zváni všichni farníci – dospělí, mládež i děti. Každý, kdo se stane členem, nejméně jedenkrát za měsíc (i častěji) stráví půl hodiny u svatostánku s Pánem Ježíšem, snaží se chodit na mši svatou častěji, než je to povinné, a snaží se také alespoň o půl hodinu jakékoliv služby ve farnosti jednou týdně. Členové společenství považují za své hlavní svátky slavnost Božího Těla, adorační den farnosti a bdění v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu během velikonočního třídní (je vhodné, aby se při těchto příležitostech členové podělili o službu před Eucharistií). Do společenství jsou zváni také všichni nemocní, kteří se snaží adorovat z lůžka, na dálku. Členství je spojeno se získáváním plnomocných odpustků za každou půlhodinovou adoraci před svatostánkem (při splnění obvyklých podmínek); za všechny členy je také každý měsíc sloužena mše svatá. Každý nový člen obdrží členskou knížku (obsahující mj. texty adoračních pobožností) s prosbou o dobrovolný příspěvek sto korun na její vydávání. V případě, že byste chtěli do tohoto společenství vstoupit, můžete se do něj zapsat v sakristii, kde také obdržíte bližší informace.

HLEDÁME NOVÉHO VARHANÍKA/VARHANÍKY

Protože jeden z našich varhaníků (Vít Němec) ukončí v září svou varhanickou službu, hledáme jednoho nebo i více dobrovolníků, kteří by byli ochotni pomoci s hraním na varhany v našem kostele. Není nutná předchozí průprava hry na varhany - stačit by měla i základní znalost hry na klavír. Důležitá je hlavně ochota věnovat se této službě v naší farnosti. Byla by škoda, pokud by se nikdo nenašel a museli bychom shánět varhaníka, který by k nám dojížděl z okolí. Přihlásit se můžete buď v sakristii nebo přímo u mne.

otec Miroslav

Berme život tak...*(v tajence výrok autora křížovky)*

Vodorovně: A. Čínské mužské jméno, prachovka, jméno Janžurové, rival. –

B. I. DÍL TAJENKY. – C. Náboženský reformátor, druh palmy, snížení ceny, německy „červený“, rusky „tito“. – D. Slovenská řeka, hospodářské stavení, cenový rozdíl. – E. Vysoký kopec, stovky, konání (bás.), Vědecko-technická společnost (zkr.), vodní tok. – F. SPZ Liberce, bodná zbraň, předložka, ukazovací zájméno, část těla. – G. Mexická řeka, naříkat, severský přezývkavec, zpěvačka Edit ..., slovenské mužské jméno. – **II. DÍL TAJENKY.** – I. Ostravský herec (býv.), chemický prvek, polní míry.

Svisle: 1. Útlak, trnitá dřevina. – 2. Španělský Arab, krmivo pro koně. – 3. Starší pražská SPZ, papoušek, mužské jméno. – 4. Semena na setí, hasnice. – 5. Cíl, kovová páka. – 6. Osobní zájméno, český režisér (Jiří). – 7. Pruh, SPZ Tábora, latinsky „tvoje“. – 8. Ocasý obožžitelník, matematické znaménko. – 9. Někdejší předseda MěNV Fryšták. – 10. Anglická řeka, osmička. – 11. Slovensky „jenom“, Liberecké výstavní trhy (zkr.), číslovka. – 12. Točivá voda, hvězda v souhvězdí Orla. – 13. Jméno psa, domácky Stanislav. – 14. Výrobce sít, ovan. – 15. Části vozů, náš herec, iniciály skladatele Ryby. – 16. Druh lososa, obchody (zastarale). – 17. Vlákno k šití, onemocnění kůže.

Nápověda: C. Ita, G. Oro, 2. Maur, 12. Atair, Akne

Tajenka z minula: jenom žena ví co je mateřská láska
Připravil Fr. Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 6. 6. 2015 v nákladu 200 ks.